

-คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ-

(ก่อนการนำเอกสารไปใช้อ้างอิง ควรตรวจสอบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษด้วย)

รัฐบัญญัติ ฉบับที่ ๘๐๔๒
รัฐบัญญัติว่าด้วยแรงงานข้ามชาติและชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล พ.ศ. ๒๕๓๘

เพื่อกำหนดนโยบายการจ้างงานในต่างประเทศและยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองและส่งเสริมสวัสดิการของแรงงานข้ามชาติ ครอบครัวของแรงงานข้ามชาติ และชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลที่ได้รับความเดือดร้อนใจและเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างอื่น

วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรแห่งรัฐสภาฟิลิปปินส์จึงได้ตรารัฐบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ชื่อรัฐบัญญัติ รัฐบัญญัตินี้เรียกว่า “รัฐบัญญัติว่าด้วยแรงงานข้ามชาติและชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล พ.ศ. ๒๕๓๘”

มาตรา ๒ คำประกาศนโยบาย

(๑) เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายด้านต่างประเทศที่เป็นอิสระและคำนึงถึงอธิปไตยของชาติ บูรณภาพแห่งดินแดน ผลประโยชน์ของชาติและสิทธิในการปกป้องตนเอง ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศอื่น ๆ รัฐย่อมยึดถือเกียรติยศแห่งประชาชนของรัฐตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ โดยเฉพาะแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์

(๒) รัฐย่อมให้ความคุ้มครองที่ทั่วถึงแก่แรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งที่จัดตั้งและไม่ได้จัดตั้งเป็นองค์กร รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจ้างงานที่ทั่วถึงและความเสมอภาคในการจ้างงานประชาชนทุกคน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ รัฐต้องจัดหาการบริการด้านสังคม เศรษฐกิจและกฎหมายอย่างเพียงพอและเหมาะสมให้แก่แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์

(๓) ในการพิจารณาถึงการมีส่วนช่วยเหลือสนับสนุน ซึ่งมีความสำคัญของแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของชาติด้วยการนำส่งเงินตราต่างประเทศของแรงงานเหล่านั้น รัฐย่อมไม่ส่งเสริมการจ้างงานในต่างประเทศเพื่อใช้เป็นวิถีทางในการคงอัตราการเติบโตด้านเศรษฐกิจและบรรลุความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ การดำรงอยู่ของแผนงานการจ้างงานในต่างประเทศขึ้นอยู่กับเพียงการได้รับประกันทางด้านเกียรติยศและสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพของประชาชนชาวฟิลิปปินส์เท่านั้นว่าย่อมจะได้รับความยินยอมซึ่งกันและกัน หรือว่าจะไม่ถูกละเมิดในเวลาใดก็ตาม รัฐจึงต้องสร้างโอกาสในการจ้างงานในระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้เกิดการกระจายความมั่งคั่งและสิทธิประโยชน์ด้านการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน

(๔) รัฐต้องยืนยันความเสมอภาคขั้นพื้นฐานในการบังคับใช้กฎหมายต่อสตรีและบุรุษ และคำนึงถึงบทบาทที่สำคัญของสตรีในการสร้างชาติ เมื่อคำนึงถึงการมีส่วนช่วยเหลือของแรงงานข้ามชาติที่เป็นสตรีในต่างประเทศและสภาพความอ่อนแอซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของสตรี รัฐต้องนำหลักเกณฑ์ที่มีความอ่อนไหวในด้านเพศมาใช้ในการ

กำหนดและการจัดทำนโยบายและแผนงานที่ส่งผลต่อแรงงานข้ามชาติให้บรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งองค์ประกอบขององค์กรต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในด้านการจัดสวัสดิการให้แก่แรงงานข้ามชาติ

(๕) บุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมไม่ถูกกีดกันการเข้าถึงศาลและองค์กรกึ่งตุลาการโดยอิสระและการได้รับความช่วยเหลือด้านกฎหมายด้วยเหตุแห่งความยากจน ทั้งนี้ รัฐต้องดำเนินการสร้างกลไกที่มีประสิทธิภาพขึ้นมาเพื่อรับประกันว่า สิทธิและผลประโยชน์ของชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลที่ได้รับความเดือดร้อนใจ โดยเฉพาะแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ทั้งที่ได้ขึ้นทะเบียนหรือไม่ได้ขึ้นทะเบียน จะได้รับความคุ้มครองและปกป้องอย่างเพียงพอ

(๖) สิทธิของแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์และชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลทั้งหมด ในการมีส่วนร่วมในกระบวนการการตัดสินใจด้านประชาธิปไตยของชาติและการเป็นผู้แทนในสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจ้างงานโพ้นทะเลย่อมได้รับการยอมรับและการรับรอง

(๗) รัฐย่อมยอมรับว่าการให้ความสำคัญคุ้มครองสูงสุดแก่แรงงานข้ามชาติทุกคนคือการมีทักษะฝีมือแรงงาน ทั้งนี้ รัฐบาลจะใช้งานและ/หรืออนุญาตให้มีการใช้งานเป็นกรณีเฉพาะแก่แรงงานชาวฟิลิปปินส์ที่มีทักษะฝีมือแรงงานเท่านั้น ตามรัฐบัญญัตินี้และในทันทีที่รัฐบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๘) องค์กรเอกชนที่ได้รับการรับรองโดยถูกต้องว่าชอบด้วยกฎหมาย เป็นหุ้นส่วนของรัฐในการให้ความสำคัญคุ้มครองแก่แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์และการส่งเสริมสวัสดิการของแรงงานเหล่านั้น ทั้งนี้ รัฐย่อมให้ความร่วมมือกับองค์กรเหล่านั้นด้วยหลักแห่งความไว้วางใจและการเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(๙) ค่าธรรมเนียมของภาครัฐและค่าใช้จ่ายในด้านการบริหารจัดการอื่น ๆ ในการรับเข้าทำงาน การปฐมนิเทศงาน การรับรองรับเข้าทำงาน และการให้ความช่วยเหลือแก่แรงงานข้ามชาติ รัฐย่อมดำเนินการจัดให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ปราศจากความลำเอียง ตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๖ แห่งรัฐบัญญัตินี้

ทั้งนี้ การใช้แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล ไม่ว่าจะเป็นแรงงานทางบกหรือทางทะเลโดยผู้ทำสัญญาให้บริการในท้องถิ่นและหน่วยงานจัดหาคนที่จัดจ้างแรงงานเหล่านั้น จะต้องได้รับการสนับสนุน สิ่งจูงใจที่เหมาะสม พึงจัดหาให้แก่แรงงานเหล่านั้น

มาตรา ๓ คำจำกัดความ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐบัญญัตินี้

(๑) “**แรงงานข้ามชาติ**” หมายถึง บุคคลที่ได้รับการจ้างงาน ได้รับจ้างงานหรือเคยได้รับจ้างในการทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนในประเทศที่บุคคลคนนั้นไม่ได้เป็นผู้อาศัยตามกฎหมายที่จะถูกใช้แรงงานแทนกันได้กับแรงงานชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล

(๒) “**ความอ่อนไหวด้านมิติหญิงชาย**” หมายถึง การรับรู้ถึงความไม่เสมอภาคและความไม่เท่าเทียมกันที่มีอยู่ในสังคมระหว่างหญิงและชาย และข้อผูกพันเพื่อแสดงถึงความห่วงใยในด้านผลประโยชน์อันเนื่องมาจากเพศ

(๓) “**ชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล**” หมายถึง ผู้อยู่อาศัยที่เป็นแรงงานข้ามชาติและชาวฟิลิปปินส์อื่น ๆ ในต่างประเทศ ซึ่งได้รับความลำบากตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ แห่งรัฐบัญญัตินี้

หมวด ๑ การใช้แรงงาน

มาตรา ๔ การใช้แรงงานข้ามชาติ รัฐจะใช้แรงงานชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล เฉพาะในประเทศที่สิทธิของแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ได้รับความคุ้มครองเท่านั้น รัฐบาลย่อมคำนึงถึงประเด็นใดประเด็นหนึ่งต่อไปนี้ว่าเป็นการรับประกันในส่วนของประเทศเจ้าบ้านในด้านการคุ้มครองและสิทธิของแรงงานชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล

- (๑) ประเทศนั้นมีกฎหมายแรงงานและสังคมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งให้ความคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติ
- (๒) ประเทศนั้นเป็นผู้ลงนามในอนุสัญญาพหุภาคี ปฏิญญาหรือข้อมติที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองแก่แรงงานข้ามชาติ และ
- (๓) ประเทศนั้นได้จัดทำข้อตกลงทวิภาคีหรือการดำเนินการกับรัฐบาลซึ่งให้ความคุ้มครองแก่แรงงานชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล และ
- (๔) ประเทศนั้นมีมาตรการเชิงบวกและเป็นรูปธรรมเพื่อคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติ

มาตรา ๕ การสิ้นสุดหรือการห้ามการใช้แรงงาน ตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๔ แห่งรัฐบัญญัตินี้ รัฐบาลอาจประกาศให้สิ้นสุดหรือกำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการใช้แรงงานข้ามชาติ เพื่อให้เป็นไปตามผลประโยชน์ของชาติหรือเมื่อสวัสดิการแห่งรัฐกำหนดไว้เช่นนั้น ในเวลาใดก็ได้

หมวด ๒ การรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมาย

มาตรา ๖ คำจำกัดความ ในรัฐบัญญัตินี้ การรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมาย มีความหมายถึงพฤติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับการชักชวน การจัดทำรายชื่อ การจัดทำสัญญาจ้าง การขนส่ง การใช้ประโยชน์ การว่าจ้าง การจัดหาแรงงาน รวมถึงการกล่าวอ้างถึง การให้บริการการติดต่อ การให้สัญญาหรือการโฆษณาเพื่อการจ้างงานในต่างประเทศ ไม่ว่าจะนำไปเพื่อแสวงหากำไรหรือไม่ก็ตาม เมื่อดำเนินการโดยบุคคลผู้ไม่มีใบอนุญาตหรือไม่มีอำนาจที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๓(๖) แห่งคำสั่งประธานาธิบดี ฉบับที่ ๔๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ประมวลกฎหมายแรงงานฟิลิปปินส์ ทั้งนี้ บุคคลผู้ไม่มีใบอนุญาตหรือบุคคลผู้ไม่มีอำนาจ ซึ่งเสนอให้หรือสัญญาว่าจะให้การจ้างงาน โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในต่างประเทศแก่บุคคลตั้งแต่ ๒ คน หรือมากกว่า ๒ คน ให้ถือว่าเป็นการจ้างงาน ในลักษณะเดียวกันให้รวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะกระทำโดยกลุ่มบุคคลหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นผู้ไม่ถือใบอนุญาตหรือไม่มีอำนาจ ผู้ถือใบอนุญาตหรือมีอำนาจก็ตาม ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อเรียกเก็บหรือรับเงินจำนวนใดจำนวนหนึ่งทั้งทางตรงหรือทางอ้อม มากกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางค่าธรรมเนียมที่ประกาศโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน หรือเพื่อจ่ายเงินจำนวนใดจำนวนหนึ่งให้แก่แรงงานที่มีมากกว่าจำนวนที่ได้รับตามจริงโดยแรงงานเป็นเงินยืมหรือเงินล่วงหน้า

(๒) จัดทำหรือจัดพิมพ์ข้อความประกาศหรือข้อมูล หรือเอกสารที่เป็นเท็จ อันเกี่ยวกับการรับเข้าทำงานและการจ้างงาน

(๓) จัดให้มีข้อความประกาศ หลักฐาน ข้อมูลหรือเอกสารที่เป็นเท็จ หรือกระทำการเป็นตัวแทนในทางที่ผิด เพื่อให้ได้รับใบอนุญาตหรือมีอำนาจตามประมวลกฎหมายแรงงาน

(๔) ชักชวนหรือพยายามชักชวนแรงงานที่ได้รับการจ้างงานแล้วให้ลาออกจากการจ้างงานเพื่อเสนอการจ้างงานอื่นให้ เว้นแต่การจ้างงานนั้นเป็นไปเพื่อให้แรงงานได้รับอิสรภาพจากภาวะและเงื่อนไขที่กดขี่จากการจ้างงาน

(๕) ใช้อิทธิพลหรือพยายามใช้อิทธิพลกับบุคคลหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องไม่ให้จ้างงานแก่แรงงาน ซึ่งไม่ได้ยื่นคำร้องเพื่อการจ้างงานผ่านหน่วยงานของตน

(๖) ว่าจ้างในการจัดหาตำแหน่งให้แก่แรงงานในงานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนหรือศีลธรรม หรือต่อเกียรติยศของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(๗) ชัดขวางหรือพยายามขัดขวางการตรวจสอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน หรือผู้แทนที่ได้รับอำนาจอย่างถูกต้องจากรัฐมนตรี

(๘) ไม่ยื่นรายงานเกี่ยวกับสถานะของการจ้างงาน อัตราว่างของการบรรจุเข้าทำงาน การนำส่งเงินที่หาได้โดยการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การปลดออกจากการจ้างงาน การเดินทางกลับประเทศ และเรื่องอื่น ๆ หรือข้อมูลที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและการจ้างงานอาจร้องขอ

(๙) สับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อแรงงาน สัญญาการจ้างงานที่รับรองและตรวจสอบโดยกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน นับจากเวลาที่ลงนามในสัญญานั้นโดยคู่สัญญา ซึ่งรวมถึงระยะเวลาแห่งการหมดอายุสัญญาที่ลงนามนั้น โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน

(๑๐) ให้เจ้าหน้าที่หรือตัวแทนของหน่วยงานการรับเข้าทำงานหรือการบรรจุเข้าทำงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือกรรมการของคณะกรรมการบริษัทแห่งใดแห่งหนึ่งที่มีส่วนผูกพันกับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวหรือที่จะมีส่วนผูกพันทางตรงหรือโดยทางอ้อมในการบริหารจัดการของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว

(๑๑) เพิกถอนหรือปฏิเสธเอกสารด้านการท่องเที่ยวจากแรงงานผู้ยื่นคำร้องก่อนเดินทางกลับประเทศ เพื่อให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับด้านการเงินหรือด้านการคลัง นอกจากเอกสารที่กำหนดตามประมวลกฎหมายแรงงานและตามกฎหมายระเบียบที่ใช้บังคับภายใต้ประมวลกฎหมายแรงงาน

(๑๒) ไม่มีการใช้แรงงานจริงโดยไม่ปรากฏเหตุผลอันยอมรับได้ตามที่กระทรวงแรงงานและการจ้างงานกำหนด และ

(๑๓) ไม่ชำระเงินค่าใช้จ่ายที่แรงงานพึงได้ตามหลักฐานเอกสารและกระบวนการตามวัตถุประสงค์ของการใช้แรงงานในกรณีที่ใช้แรงงานไม่เกิดขึ้นจริงโดยไม่ใช้ความผิดของแรงงานนั้น การรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมาย

หากกระทำโดยองค์การรวมกิจการทางวิสาหกิจ หรือเป็นวิสาหกิจขนาดใหญ่ ให้ถือเป็นความผิดเกี่ยวกับการบ่อนทำลายทางด้านเศรษฐกิจ

การรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมายให้ถือว่าได้กระทำการโดยองค์การฯ ที่ดำเนินการโดยกลุ่มบุคคลตั้งแต่ ๓ คน หรือมากกว่า ๓ คน ที่สมรู้ร่วมคิดหรือรวมตัวกัน ทั้งนี้ การรับเข้าทำงานนั้นให้ถือว่าได้ดำเนินการเป็นวิสาหกิจขนาดใหญ่ ถ้ากระทำการโดยกลุ่มบุคคลที่มีจำนวนตั้งแต่ ๓ คน หรือมากกว่า ๓ คน ในลักษณะเป็นปัจเจกชนหรือเป็นกลุ่มบุคคล

บุคคลซึ่งต้องรับผิดทางอาชญากรรมในความผิดที่กล่าวเบื้องต้น ย่อมถือว่าเป็นตัวการ ผู้สมคบและผู้ให้การสนับสนุน ในกรณีที่เป็นบุคคลเกี่ยวกับการพิจารณาคดีทางกฎหมาย เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจควบคุม จัดการ หรือชี้แนะกิจการของบุคคลดังกล่าว ต้องเป็นผู้รับผิดตามกฎหมาย

มาตรา ๗ บทกำหนดโทษ

(๑) บุคคลที่กระทำความผิดในฐานการรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปีหนึ่งวัน แต่ไม่เกินสิบสองปี และปรับไม่น้อยกว่าสองแสนเปโซหรือไม่เกินห้าแสนเปโซ

(๒) ในกรณีที่มีการรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมายก่อให้เกิดการบ่อนทำลายทางด้านเศรษฐกิจตามคำจำกัดความแห่งรัฐบัญญัตินี้ ให้ระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับไม่น้อยกว่าห้าแสนเปโซหรือไม่เกินหนึ่งล้านเปโซ

ทั้งนี้ ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมายนั้นมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หรือกระทำการโดยบุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตหรือไม่มีอำนาจ ให้กำหนดเป็นโทษสูงสุด

มาตรา ๘ ข้อห้ามเกี่ยวกับข้าราชการและลูกจ้าง การเข้าไปมีส่วนทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการการรับแรงงานข้ามชาติตามที่กำหนดในรัฐบัญญัตินี้ ย่อมถือเป็นการขัดต่อกฎหมายสำหรับข้าราชการหรือลูกจ้างของกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน หน่วยงานคุ้มครองการจ้างงานแห่งฟิลิปปินส์โพ้นทะเล หน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล หรือกระทรวงการต่างประเทศ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้รัฐบัญญัตินี้ หรือญาติของบุคคลเหล่านั้นของการร่วมสายโลหิตเดียวกันหรือผูกพันกัน นับตั้งแต่ลำดับชั้นที่สี่ ทั้งนี้ ให้มีการกำหนดโทษแก่บุคคลดังกล่าวไว้ด้วย

มาตรา ๙ สถานที่ การดำเนินการฟ้องคดีอาญาที่เกิดจากการรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมายตามรัฐบัญญัตินี้ ต้องดำเนินการฟ้องต่อศาลพิจารณาคดีในส่วนภูมิภาคของจังหวัดหรืออำเภอ ที่มีการกระทำความผิดนั้นหรือเป็นสถานที่ที่คู่ความซึ่งเป็นจำเลยนั้นอาศัยอยู่ในระยะเวลาเดียวกับการกระทำความผิด ทั้งนี้ ศาลที่ได้มีการดำเนินการฟ้องคดีอาญาเป็นครั้งแรกจะขออำนาจยกเว้นจากศาลอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติที่กล่าวมาก่อนมาใช้บังคับกับการดำเนินการฟ้องคดีอาญา ซึ่งได้ดำเนินการฟ้องต่อศาลในเวลาที่ยังมีผลบังคับใช้

มาตรา ๑๐ การเรียกร้องให้ชำระเงิน ในกรณีที่บทบัญญัติใดแห่งกฎหมายที่ขัดแย้งกัน ให้ผู้ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานแห่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์แห่งชาติมีเขตอำนาจเป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะเพื่อพิจารณา

และวินิจฉัยคดีภายในเก้าสิบวันของปีปฏิทินภายหลังจากการยื่นฟ้องของโจทก์ การเรียกร้องที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างหรือตามอำนาจแห่งกฎหมายหรือสัญญาเกี่ยวกับแรงงานชาวฟิลิปปินส์ เพื่อการใช้แรงงานโพ้นทะเล รวมถึงการเรียกร้องในด้านความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงทางด้านศีลธรรมและเป็นการชดเชยและรูปแบบความเสียหายอื่น ๆ

ความรับผิดตามกฎหมายของตัวการ/หรือนายจ้างและหน่วยงานการรับเข้าทำงาน/หรือการบรรจุเข้าทำงานเพื่อการเรียกร้องใด ๆ และการเรียกร้องทุกอย่างตามมาตรา นี้ให้เป็นสภาพของสิทธิและความรับผิดร่วมกัน บทบัญญัติดังกล่าวนี้ให้ใช้บังคับร่วมกันในสัญญาสำหรับการจ้างงานในต่างประเทศและใช้เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนในการให้การรับรองสัญญา ข้อผูกพันการปฏิบัติที่จะยื่นฟ้องโดยหน่วยงานการรับเข้าทำงาน/หรือการบรรจุเข้าทำงานตามที่กฎหมายกำหนดจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียกร้องให้ชำระเงิน หรือค่าเสียหายที่อาจจะคืนให้แก่แรงงาน ถ้าหน่วยงานการรับเข้าทำงานหรือการบรรจุเข้าทำงานอยู่ระหว่างการดำเนินการทางศาล เจ้าหน้าที่บริษัทและผู้อำนวยการและหุ้นส่วน แล้วแต่กรณี จะเป็นผู้รับผิดชอบตามกฎหมายด้วยตนเองร่วมกันและแยกกันกับบริษัทหรือหุ้นส่วนต่อการเรียกร้องและความเสียหายที่กล่าวมาแล้ว

ความรับผิดตามกฎหมายดังกล่าวจะยังคงมีอยู่ต่อไปในระยะเวลาหรือในช่วงเวลาแห่งสัญญาการจ้างงานและไม่มีผลกระทบจากการแทนที่ การแก้ไขหรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของสัญญาดังกล่าว ในระดับท้องถิ่นหรือในต่างประเทศ

การชำระหนี้โดยการประนีประนอมหรือโดยแนวทางฉันทมิตรหรือความตกลงโดยความสมัครใจเกี่ยวกับการเรียกร้องให้ชำระเงิน รวมถึงความเสียหายตามมาตรา นี้ ให้ชำระเงินภายในระยะเวลาสี่เดือน นับตั้งแต่การรับรองการชำระหนี้โดยผู้มีอำนาจที่ได้รับมอบหมาย

ในกรณีการสิ้นสุดการจ้างงานในต่างประเทศโดยไม่มีเหตุอันเหมาะสมหรือโดยชอบธรรมตามที่กำหนดโดยกฎหมายหรือสัญญา แรงงานย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าธรรมเนียมการบรรจุเข้าทำงานของตนคืนเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยร้อยละสิบสองต่อปี รวมทั้งเงินเดือนในช่วงที่ยังไม่สิ้นสุดสัญญาการจ้างงานหรือในระยะสามเดือนของแต่ละปีในกำหนดเวลาที่ยังไม่สิ้นสุด แล้วแต่ระยะเวลาได้น้อยกว่า

การไม่ปฏิบัติตามช่วงเวลาในอาณัติแห่งกฎหมายเพื่อการยุติคดีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา นี้ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบต้องรับภาระต่อการกำหนดโทษใดๆ หรือบทกำหนดโทษทั้งหมด ดังต่อไปนี้

(๑) เงินเดือนของข้าราชการซึ่งไม่ได้ตัดสินใจหรือยุติคดีภายในระยะเวลาที่กำหนด ย่อมถูกระงับหรือเป็นเหตุให้ถูกระงับ จนกว่าเจ้าหน้าที่คนนั้นจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) การพักงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

(๓) การออกจากงานโดยขาดคุณสมบัติที่จะดำรงตำแหน่งทางราชการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นระยะเวลาห้าปี

ทั้งนี้ บทกำหนดโทษตามมาตรานี้จะต้องกระทำโดยไม่มีผลในความรับผิดชอบทางกฎหมายใด ๆ ซึ่งข้าราชการดังกล่าวอาจมีโทษตามกฎหมายหรือกฎและระเบียบอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลจากการละเมิดบทบัญญัติแห่งอนุมาตรา นี้ ก็ได้

มาตรา ๑๑ ช่วงเวลาในอาณัติแห่งกฎหมายเพื่อการยุติคดีการรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมาย การสอบสวนคดีในเบื้องต้นภายใต้รัฐบัญญัตินี้ สิ้นสุดอายุความภายในระยะเวลา ๓๐ วันตามปฏิทิน นับจากวันการยื่นฟ้องคดีดังกล่าว ในกรณีการสอบสวนเบื้องต้นจะดำเนินการโดยพนักงานอัยการและคดีมีมูล ข้อมูลที่สอดคล้องกันให้ยื่นต่อศาลภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับจากวันสิ้นสุดอายุความของการสอบสวน ถ้าการสอบสวนชั้นต้น ดำเนินการโดยอัยการและปรากฏเป็นคดีมีมูล พนักงานอัยการต้องดำเนินการภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับจากวันที่ ได้รับบันทึกฟ้องคดี

มาตรา ๑๒ ระยะเวลาอายุความแห่งคดี คดีการรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมายตามรัฐบัญญัตินี้มีกำหนด อายุความห้าปี ทั้งนี้ เว้นแต่คดีการรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมายนั้นเกี่ยวกับการบ่อนทำลายทางด้านเศรษฐกิจ ตามที่กำหนดในรัฐบัญญัตินี้ ให้มีกำหนดอายุความไว้สี่ปี

มาตรา ๑๓ ความช่วยเหลือด้านกฎหมายโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย การได้รับสิทธิพิเศษภายใต้แผนงาน การคุ้มครองพยาน ให้จัดตั้งกลไกให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายแก่ผู้เสียหายจากการรับเข้าทำงาน โดยผิดกฎหมาย ภายในกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน รวมทั้งหน่วยงานของกระทรวงในส่วนภูมิภาค กลไกเช่นนี้ นั้น ต้องรวมถึงการประสานงานและความร่วมมือกับกระทรวงยุติธรรม เนติบัณฑิตยสภาของฟิลิปปินส์ และ องค์การเอกชนอื่น ๆ รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร

ในกรณีที่มีบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัติ ฉบับที่ ๖๙๘๑ ขัดแย้งกัน บุคคลใดซึ่งเป็นผู้ได้รับความเสียหาย จากการรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมายย่อมมีสิทธิภายใต้แผนงานการคุ้มครองพยานตามรัฐบัญญัตินี้

หมวด ๓ การให้บริการต่าง ๆ

มาตรา ๑๔ การให้คำปรึกษาด้านการเดินทางหรือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การให้ความสำคัญ ระดับสูงสุดในการกำหนดแผนงานและการให้บริการต่าง ๆ ในการป้องกันการรับเข้าทำงานโดยผิดกฎหมาย การหลอกลวงและการแสวงหาประโยชน์หรือการใช้แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ในทางที่ผิด สำนักงาน สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลทุกแห่งต้องให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเดินทางหรือให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับ เงื่อนไขแรงงานและการจ้างงาน ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการย้ายถิ่นแรงงาน รวมทั้งข้อเท็จจริงอื่น ๆ ตลอดจนปฏิบัติตาม ประเทศที่มีมาตรฐานสากลด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงาน ซึ่งมีการจัดเตรียมการอย่างเพียงพอแก่บุคลากรให้เข้าถึง ข้อมูลและมีการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดเกี่ยวกับการจ้างงานโพ้นทะเล โดยผ่านทางหน่วยงานคุ้มครองการจ้างงาน โพ้นทะเลแห่งฟิลิปปินส์ (Philippine Overseas Employment Administration- POEA) การให้คำปรึกษาหรือ ข้อมูลดังกล่าวให้มีการจัดพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวัน อย่างน้อยสามครั้งในทุกไตรมาส

มาตรา ๑๕ การส่งแรงงานกลับประเทศ กองทุนด้านการส่งแรงงานกลับประเทศในกรณีฉุกเฉิน การส่งแรงงานกลับประเทศและการขนส่งสัมภาระส่วนบุคคลของแรงงาน ย่อมเป็นความรับผิดชอบในเบื้องต้นของหน่วยงานซึ่งเป็นผู้รับเข้าทำงานหรือผู้ใช้แรงงานในต่างประเทศ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหรือผู้ดำเนินการของหน่วยงานนั้นเป็นผู้รับภาระหรือชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมด ที่เกิดขึ้นจากการส่งแรงงานกลับประเทศ ส่วนการส่งแรงงานที่คงเหลืออยู่กลับประเทศและการขนส่งสัมภาระส่วนตัวของแรงงานซึ่งเสียชีวิตแล้ว ให้หน่วยงานซึ่งเป็นตัวการ/และหรือหน่วยงานภายในประเทศรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ในกรณีที่การสิ้นสุดการจ้างงานเกิดขึ้นจากความผิดของแรงงานนั้น หน่วยงานซึ่งเป็นตัวการหรือนายจ้างจะไม่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งแรงงานกลับประเทศของแรงงานก่อนหน้านั้นและหรือสัมภาระของแรงงานนั้น ไม่ว่ากรณีใด ๆ

หน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล (The Overseas Workers Welfare Administration - OWWA) โดยความร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศที่เหมาะสม ต้องดำเนินการจัดส่งแรงงานกลับประเทศในกรณีที่เกิดสงคราม โรคระบาด ภัยหรือภัยพิบัติ ทั้งที่เป็นภัยธรรมชาติหรือที่มนุษย์ก่อขึ้น หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติในการขอใช้เงินคืนจากตัวการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในกรณีที่ไม่สามารถระบุหน่วยงานที่เป็นตัวการหรือหน่วยงานที่รับเข้าทำงานได้ ให้หน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเลรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการส่งแรงงานกลับประเทศ

เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ จึงให้มีการก่อตั้งและจัดตั้งกองทุนการส่งแรงงานกลับประเทศในกรณีฉุกเฉินขึ้นมา โดยอยู่ภายใต้การบริหารงานและกำกับดูแลของหน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล ในเบื้องต้น ให้ประกอบด้วยเงินกองทุนจำนวนหนึ่งร้อยล้านเปโซ รวมทั้งยอดดุลค้ำชำระ

มาตรา ๑๖ การส่งกลับแรงงานข้ามชาติซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยการมอบอำนาจ ในกรณีที่มีการพบหรือได้รับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติ ซึ่งมีอายุต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดอายุขั้นต่ำในการจ้างงานในต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการให้บริการในต่างประเทศจะต้องส่งแรงงานดังกล่าวกลับประเทศโดยไม่ชักช้าและให้แจ้งต่อกระทรวงการต่างประเทศให้ทราบโดยเร็วที่สุดโดยผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เร็วที่สุดเกี่ยวกับการค้นพบและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๗ การจัดตั้งศูนย์การรับกลับบรรจู้เข้าทำงานและติดตามตรวจสอบ ให้จัดตั้งศูนย์การรับกลับบรรจู้เข้าทำงานและติดตามตรวจสอบขึ้นในกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน เพื่อดูแลเรื่อง การส่งแรงงานข้ามชาติกลับประเทศ ซึ่งมีหน้าที่จัดตั้งกลไกเพื่อการคืนสู่สังคมของฟิลิปปินส์ของแรงงานเหล่านั้น ทำหน้าที่เสมือนบ้านที่ส่งเสริมการจ้างงานในส่วนท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนทักษะฝีมือแรงงานและศักยภาพ เพื่อการพัฒนาในระดับชาติ

กระทรวงแรงงานและการจ้างงาน หน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล และหน่วยงานคุ้มครอง การจ้างงานโพ้นทะเลแห่งฟิลิปปินส์ ต้องดำเนินการกำหนดแผนงานซึ่งสร้างแรงจูงใจให้แรงงานข้ามชาติรู้จัก จัดวางแผนทางเลือกที่ก่อให้เกิดผลผลิต เช่น การเข้าไปทำงานหรือการทำงานที่ใช้ความชำนาญสูง การพัฒนา การดำรงชีวิตและอาชีพการประกอบการ การจ้างงานที่มีค่าตอบแทนสูงและการลงทุนเกี่ยวกับเงินออมภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ หน่วยงานพัฒนาเทคนิคการศึกษาและทักษะฝีมือแรงงาน (Technical Education and Skills Development Authority - TESDA) ศูนย์ทรัพยากรเทคโนโลยีการดำรงชีวิต (Technology Livelihood Resource Center - TLRC) และหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและการพัฒนาอาชีพจะให้สิทธิพิเศษก่อนแก่แรงงานที่เดินทางกลับประเทศ ซึ่งได้รับจ้างงานโดยเป็นผู้ช่วยงานและนักกิจกรรมภายในประเภท

มาตรา ๑๘ **หน้าที่ของศูนย์การรับกลับบรรจุเข้าทำงานและติดตามตรวจสอบ** ศูนย์ดังกล่าวจะทำหน้าที่ในการให้การบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนาแผนงานและโครงการฝึกอาชีพให้แก่แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ที่เดินทางกลับประเทศโดยความร่วมมือกับภาคเอกชน

(๒) ร่วมมือทั้งกับหน่วยงานภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริม พัฒนาจัดหาแรงงานทดแทน และการใช้ศักยภาพของแรงงานเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๓) จัดตั้งความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ระบบฐานข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ให้แก่แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ที่มีทักษะฝีมือซึ่งสามารถเข้าถึงหน่วยงานการรับเข้าทำงานและนายจ้างภายในประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชน

(๔) จัดช่วงเวลาการเรียนและการประเมินโอกาสในการทำงานสำหรับแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ที่เดินทางกลับประเทศ

มาตรา ๑๙ **จัดตั้งศูนย์ให้ความช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติและชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล** ภายในบริเวณสถานที่และภายใต้เขตอำนาจการบริหารของสถานเอกอัครราชทูตฟิลิปปินส์ประจำประเทศซึ่งให้ความสำคัญอย่างกว้างขวางกับแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ ให้จัดตั้งศูนย์ให้ความช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติและชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลโดยมีหน้าที่ให้บริการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและบริการทางด้านกฎหมาย

(๒) ให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการ รวมถึงการจัดหาบริการด้านเวชภัณฑ์และการดูแลสุขภาพพยาบาล

(๓) ให้ข้อมูล คำปรึกษาและแผนงานในการส่งเสริมการรวมกลุ่มหรือการบูรณาการทางสังคม เช่น การปฐมนิเทศภายหลังเดินทางไปถึง การจัดทำข้อตกลงระงับคดีและการให้บริการเครือข่ายทางสังคมสำหรับการรวมกลุ่มทางสังคม

(๔) จัดทำรายการลงทะเบียนแรงงานที่ไม่มีเอกสาร ในการนำแรงงานดังกล่าวนั้นให้เข้าอยู่ในขอบเขตแห่งรัฐบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ศูนย์ย่อมมีสิทธิในการบังคับให้แรงงานที่ไม่มีเอกสารเท่าที่มีอยู่ลงทะเบียน

ภายในระยะเวลาหกเดือน นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ กรณีนี้แรงงานนั้นต้องรับโทษในการยกเลิกหนังสือเดินทาง

(๕) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เช่น การฝึกอบรมและการพัฒนายกระดับทักษะฝีมือแรงงาน

(๖) โครงการเกี่ยวกับความละเอียดอ่อนทางเพศ และกิจกรรมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่แรงงานข้ามชาติสตรี เป็นกรณีจำเป็น

(๗) โครงการให้คำแนะนำแก่แรงงานที่เดินทางกลับประเทศหรือแรงงานข้ามชาติอื่น ๆ และ

(๘) ติดตามสถานการณ์ เหตุการณ์และการดำเนินงานที่เกิดขึ้นประจำวัน ที่ส่งผลกระทบต่อแรงงานข้ามชาติและชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล

การจัดตั้งและการดำเนินการของศูนย์ดังกล่าว จะเป็นการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ โดยศูนย์จะเปิดดำเนินการทุกวันตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง รวมทั้งวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดตามเทศกาล และมีเจ้าหน้าที่ประจำเป็นบุคลากรด้านการให้บริการในต่างประเทศ ผู้ช่วยทูตหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนขององค์การอื่น ๆ จากประเทศเจ้าบ้าน ในประเทศที่กระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน จัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีปัญหาในระดับสูง และในประเทศซึ่งให้ความสนใจอย่างกว้างขวางกับแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ รัฐบาลจะต้องจัดหานักกฎหมาย และเจ้าหน้าที่ซึ่งทำงานทางด้านสังคมให้แก่ศูนย์ดังกล่าว โดยให้ผู้ช่วยทูตแรงงานประสานความร่วมมือกับศูนย์และแจ้งข้อมูลให้หัวหน้าคณะทูตทราบเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อศูนย์ทุกกรณี

ทั้งนี้ ศูนย์ดังกล่าวจะต้องมีศูนย์คู่ขนานด้านข้อมูลและความช่วยเหลือบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อรับประกันเครือข่ายและกลไกด้านการประสานงานโดยต่อเนื่องในสำนักงานภายในประเทศ

มาตรา ๒๐ การจัดตั้งระบบข้อมูลร่วมภาครัฐสำหรับการย้ายถิ่นแรงงาน ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการหน่วยงานระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยกระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงคณะกรรมการชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล กระทรวงแรงงานและการจ้างงาน หน่วยงานคุ้มครองการจ้างงานโพ้นทะเล แห่งฟิลิปปินส์ หน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล กระทรวงการท่องเที่ยว กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานสืบสวนแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อดำเนินการระบบข้อมูลร่วมกับภาครัฐเกี่ยวกับการย้ายถิ่นแรงงาน ในเบื้องต้นคณะกรรมการหน่วยงานระหว่างประเทศ จะทำหน้าที่ผู้ให้ข้อมูลในรูปแบบระบบฐานข้อมูลหรือไฟล์เอกสารข้อมูลที่มีอยู่ ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการอำนวยความสะดวกในการเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์เพื่อการแลกเปลี่ยนและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการหน่วยงานระหว่างประเทศจะดำเนินการประชุมเพื่อกำหนดฐานข้อมูลที่มีอยู่ ซึ่งถูกจำแนกและแบ่งปันระหว่างหน่วยงานที่เป็นสมาชิก การแบ่งปันฐานข้อมูลในเบื้องต้นประกอบด้วยข้อมูล แต่ไม่รวมถึงข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) รายการที่แท้จริงเกี่ยวกับการเดินทางออกนอกประเทศหรือเดินทางกลับประเทศของชาวฟิลิปปินส์

- (๒) รายการเกี่ยวกับคดีที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ และชนชาติฟิลิปปินส์โพ้นทะเล ซึ่งรวมถึงแรงงานที่รับโทษอยู่ในเรือนจำ
- (๓) รายการที่แท้จริงเกี่ยวกับการเดินทางออกนอกประเทศหรือเดินทางกลับประเทศของชาวฟิลิปปินส์
- (๔) ข้อมูลประวัติทางสถิติเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์หรือชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล หรือนักท่องเที่ยว
- (๕) ชาวต่างประเทศที่มีชื่อในบัญชีคนทำผิดหรือคนต่างด้าวที่ไม่พึงปรารถนา
- (๖) ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบกฎหมาย นโยบายการตรวจคนเข้าเมือง กฎหมายการสมรส ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในประเทศเจ้าบ้าน โดยเฉพาะประเทศที่มีชาวฟิลิปปินส์อยู่เป็นจำนวนมาก
- (๗) รายการเกี่ยวกับแรงงานและหนังสือเอกสารสิทธิเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ ที่ประเทศผู้รับแรงงานเป็นประเทศภาคีสันติสัญญา
- (๘) ระบบการติดตามข้อมูลคดีแบ่งตามเพศในอดีตและปัจจุบันซึ่งเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติชายและหญิง และ
- (๙) การรวบรวมเกี่ยวกับตำแหน่งงานต่าง ๆ ในต่างประเทศ ซึ่งอาจจะเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล โดยเฉพาะแรงงานข้ามชาติ

มาตรา ๒๑ กองทุนค่าจุนเงินกู้แรงงานข้ามชาติ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้รับแรงงานเข้าทำงานโดยผิดกฎหมาย ซึ่งไม่มีความซื่อสัตย์แสวงหาผลประโยชน์จากผู้จ้างงานที่แสวงหาการจ้างงานในต่างประเทศ หน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล โดยความร่วมมือกับสถาบันทางการเงินของรัฐบาลจะจัดให้มีโครงการด้านการจัดหาเงินซึ่งครอบคลุมการจ่ายเงินกู้ให้ก่อนออกเดินทางและเงินกู้เพื่อเกื้อกูลครอบครัว โดยให้จัดตั้งกองทุนค่าจุนเงินกู้แรงงานข้ามชาติขึ้น และให้กันเงินทุนหมุนเวียนจำนวนหนึ่งร้อยล้านเปโซจากหน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเลไว้เป็นเงินกองทุนค่าจุน เพื่อให้สถาบันทางการเงินของรัฐบาลเข้าร่วมสมทบ

มาตรา ๒๒ สิทธิและกลไกการบังคับใช้กฎหมายภายใต้ระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและภายในประเทศ กระทรวงการต่างประเทศย่อมได้รับอำนาจอธิปไตยในการดำเนินการโครงการที่จำเป็น เช่น การส่งเสริมการรับรองหรือการเข้าร่วมเป็นภาคีของประเทศซึ่งรับแรงงานชาวฟิลิปปินส์ไว้ในอนุสัญญาพหุภาคี ปฏิญญาหรือข้อมติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิแรงงานข้ามชาติ กระทรวงการต่างประเทศยังมีอำนาจในการประเมินค่าเกี่ยวกับสิทธิและวิธีการของการชดเชย ภายใต้กรอบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและภายในประเทศ ซึ่งกำหนดไว้แก่แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นผู้ได้รับความเสียหายจากการใช้แรงงานในทางที่ผิดและการละเมิดกฎหมายเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้และโดยผ่านหน่วยงานความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่แรงงานข้ามชาติ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามรัฐบัญญัตินี้ รวมทั้งดำเนินการในกรณีเดียวกันในนามของผู้ได้รับความเสียหาย ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทางกฎหมายเพื่อยื่นฟ้องตามคำร้องทุกข์ส่วนบุคคล ในกรณีที่กระบวนการยื่นคำร้องทุกข์กำหนดไว้ภายใต้ระบบ

ระหว่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการแจ้งข่าวให้แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ ได้ทราบเกี่ยวกับความมีอยู่และการมีผลบังคับใช้ตามทางเลือกของกฎหมายนั้น

หมวด ๔ หน่วยงานภาครัฐ

มาตรา ๒๓ บทบาทของหน่วยงานภาครัฐ ให้หน่วยงานภาครัฐต่อไปนี้เป็นปฏิบัติหน้าที่ เพื่อส่งเสริมสวัสดิการ และคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติแก่ชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลทุกคนเท่าที่จะบังคับใช้ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) กระทรวงการต่างประเทศ ต้องดำเนินการก่อนเป็นอันดับแรกหรือเป็นตัวแทนร่วมกับผู้ที่มีอำนาจในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ในการคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติและชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลอื่นๆ รวมทั้งดำเนินการให้ความช่วยเหลือโดยไม่ชักช้าซึ่งรวมถึงการส่งแรงงานข้ามชาติที่ได้รับความลำบากหรือได้รับความลำบากใจกลับประเทศ โดยผ่านทางสำนักงานในประเทศหรือเจ้าหน้าที่ด้านต่างประเทศ

(๒) กระทรวงแรงงานและการจ้างงาน กระทรวงแรงงานและการจ้างงานจะต้องดูแลด้วยว่าได้มีการบังคับใช้กฎหมายแรงงานและสวัสดิการสังคมในต่างประเทศอย่างยุติธรรมกับแรงงานข้ามชาติ และในกรณีที่บังคับใช้กับชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลอื่น ๆ รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายและการแนะนำให้เข้าถึงศูนย์การแพทย์หรือโรงพยาบาลที่เหมาะสม

(๒.๑) หน่วยงานคุ้มครองการจ้างงานโพ้นทะเลแห่งฟิลิปปินส์ ภายใต้การปรับลดกฎระเบียบและการยกเลิกใช้ระเบียบแบบค่อยเป็นค่อยไป ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ให้สำนักงานจัดวางระเบียบให้ภาคเอกชนเข้าร่วมในการรับเข้าทำงานและการบรรจุเข้าทำงานในต่างประเทศ โดยการจัดทำใบอนุญาตและระบบการลงทะเบียน เมื่อมีความจำเป็นให้สำนักงานจัดทำและดำเนินการให้มีการจ้างงานแรงงานชาวฟิลิปปินส์ โดยพิจารณาถึงสวัสดิการของแรงงานดังกล่าว ตลอดจนข้อกำหนดด้านกำลังคนภายในประเทศ โดยการประสานความร่วมมือกับบุคคลที่เกี่ยวข้องเหมาะสม

(๒.๒) หน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสวัสดิการหรือในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่คนนั้น ให้เจ้าหน้าที่ประสานงานดำเนินการให้ความช่วยเหลือแรงงานดังกล่าวและครอบครัว ซึ่งอาจต้องการให้มีในการบังคับใช้ข้อผูกพันทางด้านสัญญาโดยหน่วยงานตัวแทนหรือบุคคลและหรือนายจ้างของแรงงานนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่นี้ ให้เจ้าหน้าที่เป็นตัวแทนหรืออาจเรียกให้หน่วยงานตัวแทนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมหรือประชุมหารือเพื่อการไกล่เกลี่ยเพื่อประโยชน์ในการยุติการร้องทุกข์หรือข้อปัญหาที่อยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่นั้น

หมวด ๕ ผู้ช่วยทางกฎหมายด้านกิจการแรงงานข้ามชาติ

มาตรา ๒๔ ผู้ช่วยทางกฎหมายด้านกิจการแรงงานข้ามชาติ เพื่อการนี้ ให้มีการกำหนดตำแหน่งงานแก่ผู้ช่วยทางกฎหมายด้านกิจการแรงงานข้ามชาติ อยู่ภายใต้กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบเบื้องต้นเกี่ยวกับการเตรียมการและประสานความร่วมมือทุกกรณีในด้านการให้บริการความช่วยเหลือทางกฎหมายทั้งหมดให้แก่แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ รวมทั้งแรงงานชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลที่ได้รับความเดือดร้อน ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่นั้นมีตำแหน่ง เงินเดือน และสิทธิพิเศษเทียบเท่ากับปลัดกระทรวงของกระทรวงดังกล่าว

ผู้ช่วยทางกฎหมายด้านกิจการแรงงานข้ามชาติดังกล่าวต้องได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีและต้องมีอำนาจหน้าที่ในด้านกฎหมายและมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ปฏิบัติงานทางด้านกฎหมาย ไม่ต่ำกว่าสิบปี และไม่เคยเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นหรือการเลือกตั้งในระดับชาติครั้งล่าสุด

อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยทางด้านกฎหมายดังกล่าว มีดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวทาง วิธีดำเนินการและหลักเกณฑ์ในการจัดหาบริการความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายให้แก่แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์

(๒) สร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน หน่วยงานคุ้มครองการจ้างงานโพ้นทะเลแห่งฟิลิปปินส์ หน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล และหน่วยงานตัวแทนภาครัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งองค์กรเอกชนซึ่งให้ความช่วยเหลือแก่แรงงานข้ามชาติ เพื่อให้ได้รับการประสานงานและความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพในการจัดหาบริการความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายให้แก่แรงงานข้ามชาติ

(๓) ติดตามให้ความช่วยเหลือในการจัดหาสำนักงานกฎหมายที่มีชื่อเสียง และองค์คณะผู้พิพากษาแห่งฟิลิปปินส์ และเนติบัณฑิตยสภาอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนความพยายามของรัฐบาล ในการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายให้แก่แรงงานข้ามชาติ

(๔) ดำเนินการดูแลกองทุนความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายให้แก่แรงงานข้ามชาติซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีหน้าที่ดูแลการใช้จ่ายเงินจากกองทุน โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดตั้งกองทุน และ

(๕) ดูแลรักษาระบบของข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐

ให้ผู้ช่วยทางกฎหมายด้านกิจการแรงงานข้ามชาติมีอำนาจหน้าที่ในการจ้างนักกฎหมายของภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการให้ความช่วยเหลือแรงงานโดยการรับผิดชอบหน้าที่ดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๕ กองทุนความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย ให้มีการจัดตั้งกองทุนความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายแก่แรงงานข้ามชาติ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า กองทุนความช่วยเหลือด้านกฎหมาย โดยให้มีจำนวนเงินจัดตั้งจำนวนหนึ่งร้อยล้านเปโซ โดยมีที่มาจากแหล่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

จำนวนห้าสิบล้านเปโซจากเงินกองทุนฉุกเฉินของประธานาธิบดี

จำนวนสามสิบล้านเปโซจากเงินกองทุนสังคมภายใต้การดูแลของประธานาธิบดี และ

จำนวนยี่สิบล้านเปโซจากเงินกองทุนสวัสดิการแรงงานข้ามชาติ ตามคำสั่งฝ่ายบริหารลำดับที่ ๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ ๑๖๙๔ และฉบับที่ ๑๘๐๙

ยอดดุลของกองทุนที่มีอยู่ ซึ่งรัฐบาลได้กั้นไว้เฉพาะกรณีการให้ความช่วยเหลือหรือกองทุนคุ้มครองทางด้านกฎหมาย ในการช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติ ให้จัดโอนเข้าไปยังกองทุนและให้เป็นส่วนหนึ่งของกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐบัญญัตินี้ นับตั้งแต่รัฐบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

มาตรา ๒๖ การใช้เงินกองทุนความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย เงินกองทุนความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายที่จัดตั้งขึ้นตามมาตราก่อนหน้านี้ให้ใช้จ่ายโดยแยกจากกันในการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายแก่แรงงานข้ามชาติ และชาวฟิลิปปินส์พื้นทะเลที่ประสบปัญหาได้รับความเดือดร้อน โดยสอดคล้องกับแนวทางหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการ ที่ตราขึ้นไว้ในมาตรา ๒๔(๑) แห่งรัฐบัญญัตินี้ การใช้จ่ายเงินต่าง ๆ ของกองทุนให้รวมถึงค่าธรรมเนียมที่จ่ายให้แก่ทนายความต่างชาติซึ่งผู้ช่วยทางกฎหมายด้านกิจการของแรงงานข้ามชาติว่าจ้างในการทำหน้าที่แทนแรงงานข้ามชาติที่ได้รับข้อกล่าวหาในต่างประเทศ สัญญาการประกันตัวเพื่อให้แรงงานที่ถูกกักขังได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ค่าธรรมเนียมในศาลและค่าใช้จ่ายอื่น รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินคดี

หมวด ๖ ประเทศ - แนวทางการรวมกลุ่มแบบคณะทำงานของประเทศ

มาตรา ๒๗ ความห่วงใยอันดับแรกเกี่ยวกับตำแหน่งด้านบริการในต่างประเทศของฟิลิปปินส์ ให้ใช้แนวทางแบบคณะทำงานของประเทศ ซึ่งประกาศตามคำสั่งของฝ่ายบริหาร เลขที่ ๗๔ พ.ศ.๒๕๓๖ เป็นแบบ ซึ่งสถานเอกอัครราชทูตฟิลิปปินส์หรือเจ้าหน้าที่ของสถานเอกอัครราชทูตจะใช้ปฏิบัติงานในการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์รวมทั้งส่งเสริมสวัสดิการของแรงงานดังกล่าวนั้น การคุ้มครองแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์และการส่งเสริมสวัสดิการของแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์โดยเฉพาะและการคุ้มครองเกียรติยศ และสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของพลเมืองชาวฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ โดยทั่วไปจะเป็นความห่วงใยสูงสุดลำดับแรกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและตำแหน่งงานการให้บริการในต่างประเทศของฟิลิปปินส์

มาตรา ๒๘ แนวทางการรวมกลุ่มแบบคณะทำงานของประเทศ ภายใต้แนวทางการรวมกลุ่มแบบคณะทำงานของประเทศ เจ้าหน้าที่ ผู้แทนและบุคลากรของรัฐบาลฟิลิปปินส์ที่ประจำตำแหน่งในต่างประเทศทุกคนจะดำเนินงานในฐานะกลุ่มประเทศหนึ่งที่มีภารกิจภายใต้การนำของเอกอัครราชทูต โดยยึดหลักต่อหนึ่งประเทศไม่คำนึงถึงหน่วยงานในบ้านเกิดของบุคคลดังกล่าวนี้ เพื่อการนี้ เอกอัครราชทูตอาจให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อให้เรียกเจ้าหน้าที่ ผู้แทนและบุคลากรของรัฐบาลฟิลิปปินส์ที่ประจำตำแหน่งในต่างประเทศ ซึ่งกระทำการที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของชาติ ไม่จำกัดแต่เรื่องการไม่จัดหาบริการที่จำเป็นในการคุ้มครองสิทธิของชาวฟิลิปปินส์พื้นทะเล

เมื่อได้รับคำแนะนำจากเอกอัครราชทูต ในกรณีเป็นเจ้าหน้าที่ ผู้แทนและบุคลากรของกระทรวงอื่น ๆ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแจ้งคำแนะนำดังกล่าวนี้แก่รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามความเหมาะสม ในระหว่างการสอบสวนโดยคณะบุคคลที่เหมาะสมของฟิลิปปินส์ เอกอัครราชทูตอาจแนะนำบุคคลให้เดินทางกลับประเทศแทนการหยุดพักงาน

ในประเทศเจ้าบ้านที่มีสถานกงสุลของฟิลิปปินส์ตั้งอยู่ ให้สถานกงสุลดังกล่าวนี้รวมเป็นส่วนหนึ่งของการรวมกลุ่มประเทศภายใต้การนำของเอกอัครราชทูต

ในการส่งเสริมแนวทางการรวมกลุ่มของประเทศ คณะผู้แทนของฟิลิปปินส์ที่เดินทางไปเยือนควรจะได้รับทราบข้อมูลและการสนับสนุนอย่างเต็มที่

หมวด ๗ การลดกฎระเบียบและยกเลิกกฎระเบียบแบบค่อยเป็นค่อยไป

มาตรา ๒๙ แผนงานการลดกฎระเบียบเกี่ยวกับการรับเข้าทำงาน ตามนโยบายเชิงรุกของการลดกฎระเบียบซึ่งการย้ายถิ่นแรงงานจะต้องเป็นเรื่องที่ดำเนินการโดยเข้มงวดระหว่างแรงงานและผู้จ้างงานชาวต่างประเทศ ให้กระทรวงแรงงานและการจ้างงานได้รับอนุมัติในการจัดทำแผนงานการลดกฎระเบียบ ๕ ปีเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อการรับเข้าทำงาน โดยคำนึงถึงแนวโน้มของตลาดแรงงาน สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศและสภาวการณ์ฉุกเฉินที่อาจส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของแรงงานข้ามชาติ ภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

มาตรา ๓๐ การยกเลิกกฎระเบียบปฏิบัติหน้าที่แบบค่อยเป็นค่อยไป ให้กระทรวงแรงงานและการจ้างงานปรับกฎระเบียบการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบของหน่วยงานคุ้มครองการจ้างงานโพ้นทะเลแห่งฟิลิปปินส์ตามวัตถุประสงค์แห่งการลดกฎระเบียบ ภายในระยะเวลาห้าปี นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

หมวด ๘ การประกอบอาชีพและการมีทักษะขั้นสูงอื่น ๆ ของชาวฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ

มาตรา ๓๑ แรงจูงใจต่อการประกอบอาชีพและการมีทักษะขั้นสูงอื่น ๆ ของชาวฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ ตามวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนการประกอบอาชีพและชาวฟิลิปปินส์ที่มีทักษะแรงงานขั้นสูงในต่างประเทศ โดยเฉพาะในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้มีส่วนร่วมและมีส่วนช่วยเหลือการพัฒนาประเทศ ให้รัฐบาลจัดหาแรงจูงใจที่มีความเหมาะสมและเพียงพอจนกระทั่งมั่นใจว่าการบริการของแรงงานอยู่ในสาขาที่พัฒนามาก่อน ทั้งในภาครัฐและเอกชน

หมวด ๙ บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการหน่วยงานคุ้มครองการจ้างงานโพ้นทะเลแห่งฟิลิปปินส์และหน่วยงานคุ้มครองสวัสดิการแรงงานโพ้นทะเล การสมัครสมาชิกเพิ่มเติม ในกรณีที่บทบัญญัติใดแห่งกฎหมายขัดแย้งกัน ให้คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วยสมาชิกจำนวนสามคน เป็นผู้หญิงจากภาคส่วนทางทะเลและทางบกตามลำดับ โดยได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีในลักษณะเดียวกันกับสมาชิกอื่น ๆ

มาตรา ๓๓ การรายงานต่อรัฐสภา ในการแจ้งให้รัฐสภาแห่งฟิลิปปินส์ทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายที่ประกาศไว้ตามมาตรา ๔ แห่งรัฐบัญญัตินี้ ให้กระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงแรงงานและการจ้างงานเสนอให้รัฐสภาได้รับทราบเกี่ยวกับรายงานภาคครึ่งปีเกี่ยวกับตำแหน่งงานในต่างประเทศของฟิลิปปินส์ในประเทศที่เป็นเจ้าบ้านให้แก่แรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ รายงานดังกล่าวจะไม่มีผลบังคับข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อคนงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์ รายการของคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาซึ่งเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติและชนชาติฟิลิปปินส์อื่น ๆ รวมถึงแรงงานที่ต้องโทษจำคุก

(๒) สภาพการทำงานของแรงงานฟิลิปปินส์ข้ามชาติ

(๓) ปัญหาที่แรงงานข้ามชาติประสบเฉพาะการละเมิดสิทธิของแรงงาน

(๔) การริเริ่มกฎหมายหรือการดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ที่ประจำในต่างประเทศของฟิลิปปินส์ เพื่อแสดงถึงปัญหาของแรงงานข้ามชาติชาวฟิลิปปินส์

(๕) การเปลี่ยนแปลงกฎหมายและนโยบายของประเทศเจ้าบ้าน และ

(๖) สถานภาพของการเจรจาเกี่ยวกับข้อตกลงแรงงานระดับทวิภาคีระหว่างประเทศฟิลิปปินส์และประเทศเจ้าบ้าน

เจ้าหน้าที่รัฐบาลคนใดที่ไม่รายงานตามความในมาตราที่กล่าวแล้วจะต้องได้รับโทษทางด้านการบริหาร

มาตรา ๓๔ การเป็นตัวแทนในรัฐสภา ตามมาตรา ๓ (๒) หมวด ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ และตามวัตถุประสงค์ของการให้อำนาจชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำนโยบาย เพื่อแสดงถึงความห่วงใยต่อแรงงานต่างชาตินชาวฟิลิปปินส์ ให้ประธานาธิบดีแต่งตั้งผู้แทนแรงงานข้ามชาติจากทั้งสองภาคส่วนในรัฐสภาจากตำแหน่งของแรงงานข้ามชาติ ทั้งนี้ ผู้แทนจากภาคส่วนอย่างต่ำจำนวนหนึ่งในสองคนต้องมาจากภาคส่วนแรงงานข้ามชาติที่ เป็นผู้หญิง ทั้งนี้ ผู้แทนที่ได้รับการเสนอชื่อทุกคน ต้องมีประสบการณ์อย่างต่ำสองปีในตำแหน่งแรงงานข้ามชาติ

มาตรา ๓๕ การได้รับการยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีค่าเดินทางและค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ทั้งนี้ ตามกฎหมายทุกระดับของประเทศ ให้แรงงานข้ามชาติได้รับยกเว้นการจ่ายภาษีเดินทางและค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน โดยแสดงเอกสารการรับรองสิทธิซึ่งออกให้โดยหน่วยงานคุ้มครองการจ้างงานโพ้นทะเลแห่งฟิลิปปินส์

มาตรา ๓๖ การไม่เพิ่มค่าธรรมเนียม การยกเลิกสัญญาการส่งแรงงานกลับประเทศ เมื่อรัฐบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบ ค่าธรรมเนียมทุกประเภทที่หน่วยงานของรัฐเรียกเก็บจากแรงงานข้ามชาติให้คงอยู่ในอัตราปัจจุบันของค่าธรรมเนียมและให้จัดทำสัญญาการส่งแรงงานกลับประเทศ

มาตรา ๓๗ กองทุนเพื่อการศึกษาของแรงงานข้ามชาติในรัฐสภา ให้มีกองทุนเพื่อการศึกษาของแรงงานข้ามชาติในรัฐสภา ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อแรงงานข้ามชาติและ/หรือผู้สืบมรดกลำดับแรกของแรงงานที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบเอ็ดปี ซึ่งประสงค์จะเข้ารับการศึกษาหรือการฝึกอบรมในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุนการศึกษาเริ่มต้นให้มีเงินจัดตั้งเป็นจำนวนสองร้อยล้านเปโซ จากแหล่งเงินทุนดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนห้าสิบล้านเปโซจากกองทุนพัฒนาทั่วประเทศ พ.ศ.๒๕๓๘ จากสมาชิกสภารัฐสภาในอัตราส่วนแบ่งที่เท่ากัน และ

(๒) จำนวนที่เหลืออีกหนึ่งร้อยห้าสิบล้านเปโซจากการดำเนินการจำหน่ายสลากกินแบ่ง

กองทุนเพื่อการศึกษาของแรงงานข้ามชาติในรัฐสภา ที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรานี้ ให้กระทรวงแรงงานและการจ้างงานแห่งฟิลิปปินส์เป็นผู้บริหารงาน โดยประสานความร่วมมือกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Department of Science and Technology-DOST) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ ให้กระทรวงแรงงานและการจ้างงานของฟิลิปปินส์และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำหนดกฎระเบียบเท่าที่จำเป็น

มาตรา ๓๘ การจัดสรรเงินและแหล่งเงินสมทบกองทุนอื่น ในการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัตินี้ ให้กำหนดจำนวนเงินที่จำเป็นไว้ในรัฐบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี นับแต่ปีถัดจากรัฐบัญญัติใช้บังคับและภายหลังจากนั้น

มาตรา ๓๙ วันแรงงานข้ามชาติ ให้กำหนดวันที่ประธานาธิบดีลงนามในรัฐบัญญัติเป็นวันแรงงานข้ามชาติ และนับจากนี้ต่อไปให้จัดงานวันรำลึกเป็นประจำทุกปี

มาตรา ๔๐ การปฏิบัติตามกฎและระเบียบต่าง ๆ ภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้กระทรวงและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัตินี้กำหนดกฎและระเบียบที่จำเป็นในการบังคับใช้ให้มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๔๑ อนุมาตราที่ซ้ำซ้อน ให้ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎศกฏีกา คำสั่งของฝ่ายบริหาร กฎและระเบียบต่าง ๆ ทั้งหมดหรือส่วนต่าง ๆ ของกฎหมาย คำสั่งประธานาธิบดี คำสั่งของฝ่ายบริหารและกฎระเบียบที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ อนุมาตราที่แยกใช้บังคับ ในกรณีที่มาตราหรือบทบัญญัติใดแห่งรัฐบัญญัตินี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือใช้บังคับไม่ได้ มิให้นำมาตราหรือบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งรัฐบัญญัตินี้มาบังคับใช้ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ

มาตรา ๔๓ อนุมาตราที่มีผลบังคับใช้ รัฐบัญญัตินี้จะมีผลบังคับใช้ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับจากวันที่มีการจัดพิมพ์เผยแพร่รัฐบัญญัติในหนังสือกิจจานุเบกษา หรือในหนังสือพิมพ์รายวันของประเทศ ไม่ต่ำกว่าสองฉบับแล้วแต่ว่ากรณีใดจะเกิดขึ้นก่อน